

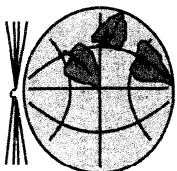
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ДАVIDА ТИЧИНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОДЛЯВИНСЬКОГО
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. П. П. МЕНЧИКОВА
ГАЗЕТА "КРАЄЗНАВСТВО. ГЕОГРАФІЯ. ТУРИЗМ"



ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**V Всеукраїнської науково-практичної конференції
(з міжнародною участю)**

"Географія та екологія: наука і освіта"



10-11 квітня 2014 року

(до 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка
та до 60-тої річниці утворення Черкаської області)

Умань - 2014

Реквізитами колектив:

- Бричківська О.В.** – доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри географії та геології її навчання УДПТУ імені Павла Тичини, голова оргкомітету.
Поліська С.Г. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри загального землерівства та географії УДПТУ імені Павла Тичини, заступник голови оргкомітету.
Сікорка С.В. – доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри хімії, екології та методики їх навчання УДПТУ імені Павла Тичини.
Фроштинська О.О. – кандидат педагогічних наук, доцент, проєктор з наукової роботи, УДПТУ імені Павла Тичини.
Кобиршик О.М. – доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту природничо-математичної та технологічної освіти, УДПТУ імені Павла Тичини.
Демська Г.І. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри географії, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського.
Топіцька О.Г. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри соціальної і економічної географії Одеської національної університету імені П.М.Могилка.
Гончаренко Г.Є. – кандидат біологічних наук, доцент, зав. науковою лабораторією «Екологія і освіта», УДПТУ імені Павла Тичини.
Овдариш О.С. – головний редактор газети «Кришанівство. Географія. Туризм».
Старобін В.С. – кандидат біологічних наук, доцент, декан природничо-географічного факультету УДПТУ імені Павла Тичини.
Майвара Р.А. – кандидат біологічних наук, доцент, декан природничо-географічного факультету УДПТУ імені Павла Тичини.
Кришанівська І.В. – кандидат географічних наук, доцент, УДПТУ імені Павла Тичини.
Масовська Я.П. – кандидат географічних наук, доцент, УДПТУ імені Павла Тичини.
Ситник О.Г. – кандидат географічних наук, доцент, УДПТУ імені Павла Тичини.
Чайковська О.Г. – кандидат географічних наук, доцент, УДПТУ імені Павла Тичини.
Червоний І.М. – доктор кафедри анатомічного землерівства та географії, УДПТУ імені Павла Тичини, індивідуальний сертифікат.

Історичний

1. **У** науково-педагогічному журналі «Історія математики в Україні» М. Умань, 10-11 квітня 2014 р. / видання 01-02 / Бриславська Умань. ІНШ «Іванів» (Надвигірське селище Іванів), 2014. 175 с.

ISBN 978-966-304-066-7

Варна методична матеріали, викладені та інші, мають охоплювати широкі спектри географічних спеціальностей за напрямом. Під час робочих конференцій повинні бути представлені: 1. Формулювання задачі та формулювання завдання для виконання географічного дослідження; 2. Інформаційно-обчислювальні методи; 3. Умовні форми і методи навчання географії та освіти в інших спеціальностях.

УДК 191+504(063)
ББК 176.81.28.081[943]1

ISBN 978-966-304-066-7

© Кафедра географії та методики її навчання, 2014
© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2014

ГЕОГРАФІЧНА ОСВІТА І НАУКА НА ЧЕРКАШИНІ: ЗДОБУТКИ І ПЕРСПЕКТИВИ В УМАНЬСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

Браславська (Тимець) О.В., доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри географії та методики її навчання
E-mail: timets07@rambler.ru
Поліська С. Г., доктор географічних наук, професор, зав. кафедри загального землерівства та географії
E-mail: serge_dolobka@ukr.net
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Історичний зріз становлення кафедр географічного напрямку.

Сучасні тенденції соціально-економічного розвитку суспільства визначають особливий актуальність формування географічних знань. Одним із осередків підготовки педагогічних кадрів Центральної України, зокрема вчителів географії, є Уманський державний педагогічний університет (УДПТУ) імені Павла Тичини. Як Інститут соціального виховання він був заснований у серпні 1930 року і мав 4 відділення: фізико-математичне, соціально-економічне, біологічне та літературне, а також філії у Звенигородці, Тальново, Монастирищі. В історії формування та функціонування університету виділяють 8 періодів, упродовж яких відбувалася зміна структури навчального закладу, розвиваючись від учительського інституту до педагогічного, а потім Уманського державного педагогічного інституту ім. П.Г. Тичини і, нарешті, Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Нині університет – вищий державний навчальний заклад IV рівня акредитації, підпорядкований Міністерству освіти і науки України. Об'єднує 4 інститути, 12 факультетів, на яких здійснюється підготовка за 24 підготовчими спеціальностями. За період своєї діяльності університет підготував понад 50000 фахівців.

Кафедра географії як окремих підрозділ природничо-географічного факультету Уманського університету була створена ще в перші повоєнні роки. Її завідувачем із моменту відкриття і до розформування у 50-х роках XX століття був М.А. Олійник. Після оголошення набору студентів на спеціальність «Географія» у 1990 році виникла гостра потреба у відновленні кафедри, що й було зроблено у 1993 році. Новостворену кафедру географії очолює канд. біол. наук, проф. Г.О. Казидуб. У травні 1994 року кафедра була реорганізована у кафедру географії та основ більськокооподарського виробництва, в скріпці

Редакційна колегія:

Бричипавська О.В. – доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри географії та геології й ландшафту, УДПУ імені Павла Тичини, голова оргкомітету.

Поліщак С.І. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри загального землерозуміння та географії, УДПУ імені Павла Тичини, заступник голови оргкомітету.

Сікорка С.В. – доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри хімії, екології та методик їх викладання, УДПУ імені Павла Тичини.

Мроштанська О.О. – кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з наукової роботи, УДПУ імені Павла Тичини.

Ковбунчик О.М. – доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту природничо-математичної та технологічної освіти, УДПУ імені Павла Тичини.

Лещинська Г.І. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри географії, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського.

Томічак О.Г. – доктор географічних наук, професор, зав. кафедри соціальної і економічної географії, Одеський національний університет імені І.І. Мечнікова.

Гончаренко Г.Є. – кандидат біологічних наук, доцент, зав. науковою лабораторією «Екологія і освіта», УДПУ імені Павла Тичини.

Рудачук О.С. – кандидат с/г наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини.

Сторобий В.С. – головний редактор газети "Крижанавство. Географія. Туризм".

Майжур Р.А. – кандидат біологічних наук, доцент, декан природничо-географічного факультету, УДПУ імені Павла Тичини.

Кришталевіч Н.П. – кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини.

Ситник О.І. – кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини.

Червоний І.М. – канд. наук кафедрі загальної землерозуміння та географії, УДПУ імені Павла Тичини, андрологічний центр ІІІ.

Географія як економіка, наука і освіта – матеріали V Всеукраїнської

І Міжнародної наукової конференції (з міжнародною участю), М. Ужгород, 10-11 квітня 2014 р. / вид. рел. О. П. Бричипавська. Україна: ІНІЦ «Візанія» (Національний центр видавничої справи), 2014. – 375 с.

ISBN 978-966-304-066-2

Варна, м. Ужгород, матеріали, доповіді та тези, мають економічне призначення: спектр географічних спеціалізованих запитань. Під час роботи конференції покладено такі питання:
1. Фундаментальні та прикладні дослідження в географії: довідково-проблемні, перспективні.
2. Інноваційно-економічні компетенції. Україна – Австрія: форми і методи навчання географії та освіти в антропогенній системі.

УДК [91+504](063)
ІБК [26.8+28.081]в431

ІЛНБ 978-966-304-066-2

с/г кафедра географії та методик її викладання, 2014

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2014

<i>Agnieszka Gil, Remigijusz Pasyula</i> MULTIMEDIA GEOGRAPHICAL ATLAS OF THE WORLD EDUCATIONAL REVOLUTION OR A PREVAILING TREND?	108
<i>Грушевич В. С.</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПІЗНАННЯ ГЕОПРОСТОКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА	108
<i>Грушевич В. С., Кілеєра О.</i> ГЕОГРАФО-КРАЄЗНАВЧЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНОЇ СПАДИНИ НИЗОВОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОДИНИЦІ (НА ПРИКЛАДІ ЗОЛОЧИВСЬКОГО РАЙОНУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	111
<i>Гришко С. В.</i> ПАРАГЕНЕТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ У ЛІСОВИХ МАСИВАХ (НА ПРИКЛАДІ СТАРОБЕРДЯНСЬКОГО ЛІСНИЦТВА)	111
<i>Давченко Л. М., Зав'ялова Т. В., Нелша О. В., Прохорова Л. А., Матсєєва О. В.</i> ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ НЕСПРИЯТЛИВИХ ГЕОЛОГО- ГЕОМОРФОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНОГО ПРИАЗОВ'Я	111
<i>Денисюк Б. Г.</i> ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «РЕКРЕАЦІЙНИЙ ГЕОЕКОТОН»	115
<i>Денисюк Г. І.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ МІКРООСЕРЕДКОВИХ ПРОЦЕСІВ, ЯК НОВИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА	119
<i>Джаман В. О.</i> НАЦІОНАЛЬНА СТРУКТУРА НАСЕЛЕННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ЕТНОТУРИЗМУ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ	121
<i>Джаман Я. В.</i> НАЦІОНАЛЬНА СТРУКТУРА НАСЕЛЕННЯ ЯК БАЗА РОЗВИТКУ ЕТНОТУРИЗМУ В ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	127
<i>Witold Jucha</i> CHANGES OF HYDROGRAPHIC NETWORK IN TARNOBURZEG PLAIN IN XX CENTURY SAVED ON ARCHIVAL MAPS	129
<i>Добровольська Н. В.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПЕРЕХОДУ ЗЕМЛЕРОБСТВА З УКРАЇНИ ДО ЕКОЛОГІЧНО ЗБАЛАНСОВАНОГО СТАНУ	102
<i>Дубенюк А. А.</i> ТУРИСТИЧНІ КЛАСТЕРИ ЯК НОВА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	105
<i>Запорожець Л. М.</i> РОЛЬ ІТ-Технологій В РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ ДЛЯ ПРОФОРЕНТАЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ	108

<i>Іванюк Є. А., Клішчик В. В.</i> ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНО-ГОСПОДАРСЬКИХ СИСТЕМ ПЕРЕДКАРПАТСЬКОГО СІРКОНОСНОГО БАСЕЙНУ	112
<i>Касневська О. О.</i> ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ОЙКОНИМІВ БАРСЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	111
<i>Ковальчук І. П., Рожко О. В.</i> ЕЛЕКТРОННИЙ АТЛАС СТАНУ І ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕКОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	12
<i>Ковальчук Т. П., Ковальчук І. П.</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО РОБОТИ У СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ	12
<i>Козинська І. П., Миргородська О. П.</i> МІНЕРАЛЬНО-СИРОВИННА ОСНОВА ПРОМИСЛОВИХ ЛАНДШАФТІВ РЕГІОНУ ВИДОВУТКУ УРАНОВИХ РУД В УКРАЇНІ	13
<i>Конякін С. М.</i> ГЕОЕКОСЕРЕДОВИЩНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОМЕРЕЖІ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ	13
<i>Копилець Є. В.</i> ТИПОВА ПРОГРАМА ГУРТКА «ГЕОГРАФІЧНЕ КРАЄЗНАВСТВО»: СПРОБА КРИТИЧНОГО АНАЛІЗУ	14
<i>Коржик В. П.</i> СПЕЛЕО-КАРСТОВИЙ МОНІТОРИНГ: НЕОБХІДНІСТЬ І ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ	14
<i>Кравцова І. В., Осадчук О. С.</i> УКРАЇНСЬКИЙ САДОВО-ПАРКОВИЙ ЛАНДШАФТ: ВИГЛЯД ЧИ РЕАЛЬНОСТІ АНТРОПОГЕННОЇ ГЕОГРАФІЇ?	14
<i>Красноштан І. В.</i> ВМІСТ ОСНОВНИХ ПЛАСТИЧНИХ РЕЧОВИН В ЛІСТОВОМУ АПАРАТІ ВЕРГІНЬСЬКИХ КУЛЬТУР <i>QUERCUS ROBUR</i> L. В РЕЗУЛЬТАТІ СТИМУЛЮВАННЯ ПЛОДОШЕННЯ	15
<i>Креховецька І. В.</i> АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ОСВОЄНОСТІ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	15
<i>Крошак Рафал, Йозеф Партика, Роман Соя</i> МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ ВПЛИВУ ВІТРОВИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ НАДОВКІЛЛЯ	15
<i>Кугал М. С.</i> ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ НА ГЕОГРАФІЧНУ КАРТИНУ СВІТУ	16

території, європейський досвід роботи архітекторів, дизайнерів та селекцію природних умов України, які є етнічними ідентифікаторами цієї групи антропогенних ландшафтів.

ВМІСТ ОСНОВНИХ ПЛАСТИЧНИХ РЕЧОВИН В ЛИСТОВОМУ АПАРАТІ ВЕРТІКАЛЬНИХ КУЛЬТУР *QUERCUS ROBUR* L. В РЕЗУЛЬТАТІ СТИМУЛЮВАННЯ ПЛОДОНОШЕННЯ

*Красноштан І.В., к. біол. н., доцент,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тучини
krasnoshtaniv@rambler.ru*

Дуб звичайний (*Quercus robur* L.) займає більше 10% покритті лісом Північній Україні. Цей вид має особливо цінну деревину, зростає на попиту на міжнародному ринку.

Важливу роль насадження *Quercus robur* відіграють в екологічному менеджменті, виконуючи захисні і водорегулюючі функції. Не втрачає дуб значущий свої позиції і в зеленому будівництві, маючи велику естетичну цінність і непримхливість до ґрунту і умов довкілля. Основою для створення і формування насаджень *Quercus robur* являється глибоке і тривале вивчення біологічних особливостей росту і розвитку рослини цього виду, який забезпечує сам процес формування продуктивних насаджень і виявляє можливість для прискорення і цілеспрямованості селекційної практики. Необхідність активної діяльності в цих напрямках зумовлена існуючим втручанням людини у функціонування екологічних угруповань за участю *Quercus robur*.

Одним з радикальних шляхів, спрямованих на скорочення фази вегетативності в онтогенезі рослини дуба, і подолання періодичності плодоношення *Quercus robur* являється застосування фізіологічно активних речовин типу ретардантів, які за допомогою зміни гормональної ситуації рослинного організму сприяють посиленню активності мітохондріальної, і як наслідок забезпечення, лісовідновлювальних робіт необхідним матеріалом поліпшеної генетичної якості.

Для створення комплексу заходів високопродуктивного розвитку наслідних насаджень *Quercus robur* необхідно досліджувати окремі етапи морфогенезу, у тому числі і внаслідок впливу фізіологічно активних речовин типу ретардантів. У молодому віці дубки мають більш високі вміст N і P і порівняно менше K, чим рослини старшого віку, особливо багаті Са [1]. А тому зміна кількісного вмісту НРК у вертільних деревах може характеризувати сприятливість ендогенних умов *Quercus robur* у формотворчих процесах репродуктивного напрямку.

В процесі дослідження вивчали міру впливу наступних факторів досліджу: А - роки досліджень, В - фенологічний етап розміру пагонів на початок обробки (I - довжина пагона 0,8-1 см; II - 6,0-8,0 см; III - 12-15 см) С - концентрація хлорофілхлорофіду, % в робочому розчині. Оскільки найбільш ефективним у напрямку стимуляції цвітіння *Quercus robur* вважається тривала дія хлорофілхлорофіду [2], то наводимо результати дослідження кількісного вмісту N, P і K в листі досліджуваних дерев за умов триразового обприскування крон. Загальний ступінь впливу досліджуваних факторів (А, В, С) і результатів їх взаємодії (АВ, ВС, АС і АВС) на кількість азоту в листі *Quercus robur* складає 91%. Найбільш суттєвою є частка впливу фактору фенологічного етапу початку обробки (фактор В) - 42%. На частку років дослідження (фактор А) і концентрації діючої речовини (фактор С) припадає відповідно 6 і 12% від загальної частини впливу. З результатів взаємодії факторів найбільш високою частини впливу факторів ВС - 25%, помітно нижче факторів АВ - 6%.

Таким чином, вміст азоту в листі *Quercus robur* істотно змінюється залежно від умов року проведення досліджень. Початок вегетації досліджуваних дерев характеризується фенологічними особливостями змін в розвитку пагонів, що істотно впливають на кількісний вміст азоту в листі після закінчення вегетаційного періоду. Варіанти концентрації діючої речовини виявляють достовірно стимулюючу дію на збільшення вмісту азоту.

152

Істотно впливають фактори досліджу і на кількісний вміст фосфору, що складає 89%. На частку впливу умов року проведення досліджень (фактор А) і фенологічних етапів зростання пагонів на початок обробки (фактор В) припадає по 3%. Помітнішим є вплив варіанта концентрації діючої речовини (фактор С), на частку якого припадає 18% впливу. З результатів взаємодії досліджуваних факторів найбільш суттєвою є частка фосфору змінюється під дією факторів ВС, частка якого становить 48% впливу.

Таким чином, під впливом інгібітору біосинтезу гібереліну порушується гормональна ситуація в ювенільних деревах *Quercus robur*, результатом чого являється посилений відтік фосфору в період завершення вегетації з листя в інші частини рослини. На вміст фосфору в листі помітно впливають умови вегетації:

Частка впливу досліджуваних факторів А, В, С і результатів їх взаємодії АВ, АС, ВС і АВС на зміну вмісту калію в листі *Quercus robur* перед завершенням вегетації складає 96%. На частку умов року проведення досліджень (фактор А) припадає 1% впливу. Частка впливу фенологічного етапу росту пагонів (фактор В) становить 12%. Найбільш суттєвою є частка впливу фактору фенологічного етапу початку обробки (фактор С), на частку якого припадає 49%. З результатів діючої речовини (фактор С), на частку якого припадає 49%. З результатів взаємодії найбільш істотний вплив має поєднана факторів ВС, частка якого становить 34% впливу.

Таким чином, зміст калію в листі *Quercus robur* достовірно змінюється під впливом хлорофілхлорофіду у бік збільшення його кількості.

Отже, окремі варіанти дослідів виявляють в листі вертільних культур *Quercus robur* зміну вмісту азоту, фосфору, калію, що характеризується кількісним вмістом притаманним деревам плодючого дуба.

Список використаних джерел:

1. Егоренко М.А. К методике отбора образцов листьев дуба для целей листовой диагностики / М.А. Егоренко. // Лесовед. и лес. х-во. - 1979. - № 14. - С. 18-22.

153

2. Красноштан І.В. Зміни вмісту фосфору в листі *Quercus robur* L. внаслідок ініціювання репродуктивного процесу. Науковий вісник національного лісотехнічного університету України: Ландшафтна архітектура в контексті сталого розвитку. / І.В. Красноштан. – Львів: НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18. – С. 238-244.

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ОСВОЄНОСТІ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Креховецька І. В., аспірант,
Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника
e-mail: iika14@ukr.net*

Економічний і соціальний розвиток сільської місцевості в Україні відіграє значну роль у забезпеченні належного рівня життя населення, гарантуванні продовольчої безпеки, формуванні сложивого ринку держави тощо. Під сільськими місцевостями (англ. *Ruralarea*) слід розуміти будьякі території, розміщені за міськими межами, тобто неурбанізовані площі із домінуючою сільськогосподарською діяльністю. Сільські місцевості характеризуються тим, що мають меншу, ніж у міських районах щільність поселень, й населення займається рослинництвом, тваринництвом, лісівництвом тощо. Це ландшафтніз переважанням рослинного покриву у вигляді ріллі, пасовищ, сіножатей, садів, лісів та ін.) й домінуючою сільськогосподарською діяльністю.

В Івано-Франківській області понад 94 % території припадає на сільські місцевості. До її складу входять 477 сільських рад і 765 сільських населених пунктів (з них 236 – надано статус гірських поселень). У 2012 р. в сільській місцевості проживало 782,4 тис. осіб, що склало 56,7 % від усього населення області. За часткою сільського населення регіон займає третє місце в Україні (поступається лише сусіднім Закарпатській і Чернівецькій областям) [3].

Земельний фонд Івано-Франківщини складається із земель, що мають різноманітне функціональне використання. Загальна площа земель станом на 1 січня 2012 р. складала 1 392,8 тис. га, із них